

V živote sa dejú veci, na ktoré nie sme pripravené. S manželom som bola 25 rokov a môžem povedať, že to bolo v celku šťastné manželstvo. Stali sa veci, o ktorých nebudem hovoriť, ale boli dôvodom na rozvod. V manželstve sa narodila dcéra Romanka, ktorá v čase rozvodu mala 13 rokov, čo bol ten najhorší vek. Nechápala, prečo sa rozchádzame a zaťažovať hlavičku dieťaťa sme nechceli.

Odtrhnúť dieťa od jedného z rodičov a vyhradiť čas, na návštevy je pre dieťa veľký zásah do života a jeho citov, čo si rodičia v návale hnevu na partnera, partnerku neuvedomujú.

Nakoľko sme našu dcéru milovali, a uvedomovali si veľkú zmenu v jej živote, hľadali sme spôsob, ako jej čo najmenej ublížiť.

Striedavá starostlivosť je spôsob, ako zmierniť stres, smútok a zmätok v hlave dieťaťa. Nemôžeme za dieťa rozhodovať, s ktorým z rodičov chce byť a presvedčať ho, že je zlý, lebo dieťa to nechápe, že by milovaný rodič ho nechcel. Bohužiaľ to tak vyznieva a neuvedomujeme si, že v prvom rade neublížujeme partnerovi, ale dieťaťu. Ja s manželom sme to našťastie pochopili a dohodli sme sa na striedavej starostlivosti, mesiac u matky, mesiac u otca.

Neskôr, keď dcéra nastúpila na strednú školu a dochádzanie do BA zo Záhoria, kde býval otec, bolo komplikované /skoré vstávanie na vlak/ trávila viac času u mňa v Bratislave.

Nepozerali sme s bývalým manželom na súdne rozhodnutie, ale na potreby dieťaťa a jeho pohodlie.

Po celý čas po rozvode naša dcéra mohla komunikovať či už telefónom, alebo stretnutím, s ktorýmkoľvek z rodičov, keď to potrebovala, alebo tak cítila.

To, čo sa stalo medzi mnou a manželom, sa v živote stáva, ale ďakujem za to, že sme našli dosť triezveho rozumu, aby sme našej dcére neublížili viac.

Alica Havranová